

LA PASSADA MALURA

Faltaria sens dubte el nostre BUTLLETÍ a la seva primordial missió d'informar a la gran família col·lellenca de tot ço que esdevingué en el Casal de la Reina estimada, si pretinguéss susstreure al públic coneixement els tristos dies pels que ha passat el nostre Seminari-Col·legi a les derrerries del passat curs acadèmic. Si rebém amb el cor plé de joia i d'agraïment tantes gracies i benediccions com quotidianament devallen de les mans de Santa Maria del Collell, ¿per qué no hem de rebre amb els propis sentiments les proves que la Senyora misericordiosa ens envia, sapiguent com sabém que sols vol el bé nostre i el del seu estimat Casal?...

La turbonada planava en aquets dies, sortosament pretérrits; els nuvols negres omplenaven l'horitzó col·lellenc; però mai per mai, ni en mig de les tribulacions ni en mig de les engunies ens ha mancat la esperançadora clariana de la protecció de la Mare volguda qui quan, per inexcrutables designis de Deu, no ha pogut esser *Salus infirmorum*, no ha volgut despendre's mai del seu titol de *Consolatrix afflictorum*, omplenant de l'eficac bálsem de la consolació cristiana als cors llatzerats per la tribulació i la pena.

Ha passat ja la tempesta: de la seva fúria destructora en son mostra els arbres caiguts a l'empenta del temporal; però l'arc de Sant Martí de la serenitat i de la pau brilla altra volta demunt el Casal de Maria.

Els amics col·lellencs que al nostre costat estigueren durant els dies de la tribulació, aixecant al cel llurs pregarries, que'n ajudin ara a donar mercés a la Senyora per la nova calma més durable i més segura de que en sa misericordia ens ha fet concessió.

I els nostres estimats difunts, flors oloroses del jardí del Collell ofrenat tot-hora a la seva Reina estimada siguin, en el Cel, missatgers del nostre amor, de la nostra devoció i del nostre agraïment.

Les primeres manifestacions.

A primers de maig començà a notar-se entre els nostres alumnes alguns sintomes de malures intestinals que, per la seva lleugeresa, foren atribuïts a les calors excessives d'últims d'abril i primeries de maig.

Es prengueren les oportunes precaucions d'aïllament dels malalts, de supressió de tota verdura i altres, aconsellades per la higiene més rigorosa, i semblá conjurat tot perill d'infecció.

Acabava de passar el mes de maig quan una nova intensificació de la malura obligà a pendre serioses resolucions. Augmentava el número d'alumnes que se sentien malalts, i en algún es pogué comprovar la existència del bacil Eberth. Immediatament, sota el consell i dictamen del metge de la Casa, és reuni el Claustre i acordá demanar permís a l'Autoritat Eclesiástica per a donar el curs per acabat, enviant els alumnes a llurs cases, allunyant-los del possible contagi.

Obtingut dit permís sortiren els alumnes el dia 27 de maig, després